

Ich hab' noch einen Koffer in Berlin

Imam još jedan kofer u Berlinu

Pregled gramatike

Ova lekcija nema ni objašnjenja uz gramatičko gradivo, niti vježbi. Od dosadašnjih se razlikuje po tome što ćete čuti zvučni kolaž o Berlinu sa ekspresijama i informacijama o ovom gradu nekad i sad.

U zvučnom kolažu ste čuli:

1. Dio kompozicije iz tridesetih godina, koja je snimljena u Berlinu: „*Das Spatenkonzert*“ kompozitora *Petera Ingelhofa*;
2. Poznatu pjesmu „*Das ist die Berliner Luft*“, koju je tridesetih godina izvodila *Lizzi Waldmüller*.
3. Pjesmu vokalne grupe „*Comedian Harmonists*“ koja je tridesetih godina bila veoma popularna. Ova grupa je nastupala u velikim dvoranama. Mnoge njihove pjesme poznate su još i dan danas kao, recimo, i pjesma „*Mein kleiner grüner Kaktus*“. Grupi „*Comedian Harmonists*“ je 1934. godine zabranjeno da nastupaju jer su trojica muzičara, koji su u njoj svirali, bili Jevreji.
4. Govor njemačkog književnika Thomasa Manna (1875.-1955.) emitovan putem radija. Thomas Mann je 1933. emigrirao u Švicarsku, a 1939. godine je otišao u SAD. Američko državljanstvo je dobio 1944. Govor je emitovan 10. maja 1945. godine, dva dana nakon kptulacije Njemačke. Na kraju svog obraćanja sunarodnjacima, Thomas Mann je rekao:

Thomas Mann:
Deutsche Hörer!

(...) Ich sage: Es ist trotz allem eine große Stunde, die Rückkehr Deutschlands zur Menschlichkeit. Sie ist hart und traurig, weil Deutschland sie nicht aus eigener Kraft herbeiführen konnte. Furchtbarer, schwer zu tilgender Schaden ist dem deutschen Namen zugefügt worden, und die Macht ist verspielt. Aber Macht ist nicht alles, sie ist nicht einmal die Hauptsache, und nie war deutsche Würde eine bloße Sache der Macht. Deutsch war es einmal und mag es wieder werden, der Macht Achtung, Bewunderung abzugewinnen durch den menschlichen Beitrag, den freien Geist.

5. Nakon okončanja Drugog svjetskog rata (1945) Njemačka je bila podijeljena na dvije države- Saveznu Republiku Njemačku (Zapadna Njemačka) i Njemačku Demokratsku Republiku (Istočna Njemačka). Podijeljen je bio i grad Berlin. Vlada Istočne Njemačke je 1961. godine naložila da se izgradi zid uz liniju razgraničenja. Američki general Clay je 24. oktobra 1950. godine stanovnicima Berlina ceremonijalno predao „zvono slobode“. Ono je bilo smješteno u vijećnici gradske četvrti Schöneberg i oglašavalo se svakog dana u podne. 26. marta 1963. godine u posjetu Berlinu stigao je američki predsjednik John F Kennedy koji je pred tom vijećnicom izgovorio poznatu rečenicu:

John F Kennedy: Ich bin ein Berliner.

6. Stanovnici Berlina poznati su kao drski ali duhoviti (nemaju dlake na jeziku). U zvučnom kolažu ste čuli dialog iz svakodnevice u kojem je prepoznatljiv dialekt stanovnika Berlina, a i njihov smisao za šalu.

Berlinerin: Kannst du mal einkaufen gehen?
Berliner: Was soll ich?
Berlinerin: Einkaufen.
Berliner: Ich? Wieso denn das?
Berlinerin: Wieso denn nicht?
Berliner: Ich habe keine Lust.
Berlinerin: Ich auch nicht.
Berliner: Hör auf, ich glaube, das reicht nun, was?

7. Berlin je oduvijek bio (a i danas je) grad različitih kultura, grad u kojem žive mnogi stranci. Do rušenja Berlinskog zida, u ovom gradu su živjeli mnogi doseljenici iz Turske. U tonskom kolažu ste čuli dijalog na Turskom jeziku. Evo preвода njihovog dijaloga:

Türkin: Guten Tag!
Türke: Guten Tag. Was möchten Sie?
Türkin: Einen *Döner.
Türke : Bitte - hier.

* Döner: *sitno sjeckani komadi pečene jagnjetine u pogači*

8. Marlene Dietrich, pjevačica i glumica, postala je slavna 1930. godine, ulogom u filmu „*Der blaue Engel*“, (*Plavi anđeo*). Njemačku je napustila 1936. i od tada živjela u SAD. Od 1941. nakon što su SAD ušle u rat, Marlene Dietrich je u uniformi američke vojske posjećivala i zabavljala američke vojnike stacionirne u Evropi. Do smrti (1992) je živjela u Parizu. Nakon ponovnog ujedinjenja Njemačke i Berlina, Marlene Dietrich je izrazila želju da bude sahranjena u rodnom Berlinu.

Pjesma „Ich hab noch einen *Koffer in Berlin*“ napisana je 1948. godine.